

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видане Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ТЕМП ВИРІШАЄ

В сучасних змагальних класових боях трудящих з класою капіталу вирішального значіння набуває саме темп в зростанні бойових сил обох класів і темп в їхньому діянні на фронті боротьби. Зростання темпу світової економічної кризи впершу чергу підсилює темп зростання безробіття, зривання заробітної платні, обкривання робочих днів тим робітникам, які осталися ще при станках праці. Знов, зростання безробіття, масове виголодження трудящих мас, зубожіння найбільших шарів людности капіталістичних країн — все те приспівало до посилення прагнучих, підсилює темп революційної боротьби за визвіл пролетаріату з-під капіталістичного гнету й уярмлення.

Капіталістична клася, яка породила оту економічну кризу, усіма силами намагається звалити увесь тягар, що виникає з отого скрутного положення капіталістичної економіки, на класю трудящих мас. З тієї кризи доконче хоче вийти капіталістична клася не тронута у своїх зисках, без ущербку для своїх капіталістичних вкладів. На міжнародному світовому ринку винувата капіталістична клася конкурентній ціни робочої сили, а не зисків з випродуваного товару. Капітал заставляє зараз робітників конкурувати на біржі праці, без найменшого потруччєння з зисків експлуатованої праці.

Щораз тісніше стає на міжнародних капіталістичних ринках. Прискореним темпом йде закриття фабрик, зменшується обем промисловості, наступає зривання заробітної платні, вкорочення робочих днів, і, врешті, віддалювання робітників від праці. А з тим впарі котиться приспіваним темпом хвиля революційного зриву, перекидується з одної країни в другу, охоплює щораз більше й більше маси трудящих. Ідуть бої щораз відкритіші й жорстокіші. По усіх країнах капіталістичного світу, безробітні демонструють, домагаються праці або повного втримання. Скрізь по фабриках, заводах, майнерських підземельях вибухають бойові страйки робітників за повною заробітною платнею, проти вкорочення днів праці, за ліпші умовини праці, проти спід-ап системи.

Впарі з боротьбою за умовини праці йде тим самим темпом політична боротьба за висвободження трудящих мас з капіталістичного ярма. Прагнуча клася капіталістичних країн повязує свою повсякденну боротьбу з боротьбою за усунення назавжди визиску і гнету, за встановлення диктатури пролетаріату.

За одним темпом наступає капіталістична клася на заробітну платню робітників, на вкорочення робочих днів, на здавлення страйкових боїв, громлення демонстрацій, здушення революційної хвилі. Темп у наступі на бойовий фронт трудящих капіталістична клася значно підсилює. Впарі з наступом на позиції революційного пролетаріату внутрі кожної капіталістичної країни, готують імперіялісти удар трудящим на зовні, змагаючи зновити війну проти Радянського Союзу, отого могутнього дивнуга пролетарської революції. І тут зброєння імперіялістів дотримує теж приспіваного темпу. Хоч у всій промисловості капіталістичних країн наступив застій, одна лише воєнна промисловість працює повною силою, постачаючи якомога найскорішим темпом збройного знаряддя до завтрішньої війни проти Радянського Союзу.

На отой приспіваний темп у готуванні воєнного нападу, на прискорений наступ клася капіталу на фронт трудящих мас, Радянський Союз відповів тим самим темпом будування соціалістичного ладу. Приспівання темпу у виконанні велетенських робіт вистирічки за чотири роки, ударництво на усіх галузях промисловості й господарстві — така відповідь трудящих СРСР на плани воєнних палячів капіталістичного світу. І зараз йде змагання, по чий стороні вирішиться темп ударнішого наступу.

Так. Уся робота й боротьба на класовому фронті йде зараз приспіваним темпом. До того самого темпу мусять підтягнути усю свою розяснювальну й пропагандистську працю усі трудящі визвольного руху в Канаді. Посилити активність по усіх робітничих революційних організаціях, умасовити ще більше революційний рух, збільшити класовий фронт набором нових бойових сил, і переходити з оборончих позицій в атаку на позиції капіталістичної клася — ось ті вимоги темпу, що зараз ставити його сучасна хвиля розгорнутих класових боїв. Пам'ятаючи усе на гасло "ТЕМП ВИРІШАЄ", усі трудящі повинні ставитися на фронт класових боїв і посилити визвольну боротьбу ба освободження пролетаріату.

Час нагаль, треба поспішати. Розгорнуті класові бої вимагають від трудящих збеданого й спяного фронту, вимагають скорих дій. Нагальні капіталістична клася у воєнному поготівлі проти Радянського Союзу, у наступі на здавлення революційного руху трудящих мас, мусить нагальні й клася прагнучих до рішачого відбою усіх атаків класового ворога, ударними силами й приспіваним темпом змагатися до його усмертнення.

Зараз і в канадській країні йдуть приспіваним темпом класові революційні бої. Робітники й бідняцькі фермери мусять дотримати кроку у визвольній бойні трудящим інших країн, не дати заломитися робітничому фронтові, не лишатися позади в революційних змаганнях: хто — кого.

На воєнному фронті проти Радянського Союзу розташовують ворожі армії

4-МІЛЬЙОННУ АРМІЮ ТРИМАЮТЬ ВЖЕ НАПОГОТОВІ ПРОТИ СРСР

Французький генеральний штаб на чолі польсько-румунської армії. — Стратегічні плани й озброєння сил Польщі й Чехо-Словаччини.

Італійська фашистська газета "Лавро Фашиста" містить статтю з дня 23 січня під заголовком: "Практика французького пацифізму", написану кореспондентом з Женеви про польсько-румунський воєнний договір. Спочатку, згадує кореспондент йшли спори між румунськими й польськими представниками щодо певних питань воєнного плану. Польща зажадала, щоби провід вищого командування польською й румунською армією залишилися в руках польського генерального штабу й щоби той штаб находився у Варшаві. Румунія не погоджувалася на такі вимоги.

У той спір вмшалася Франція й справу вирішила. Вище командування польською й румунською армією передано французькому генеральному штабові. Нове об'єднане воєнне командування арміями Польщі й Румунії буде находитися в Букаресті, в Румунії, головним командувачем тих армій призначений генерал Гуро, який саме зараз перебуває в Румунії.

За відомостями буржуазного німецького часопису "Дайтше Альгемайне Цайтунг" розміщення воєнних сил Польщі й Чехо-Словаччини буде такий вчас війни майбутньої: Східня Прусія буде окружена двома кавалерійськими дивізіями й трьома корпусами. Оті частини числитимуть вчас війни 200 тисячів салдатів, озброєних по

найновішим вимогам воєнної техніки. Воєнне діяння Польщі буде направлене не лише проти Горрліної Шлезії та Східньої Прусії, але й проти Берліна за порученням союзника, Франції. При тому Польща стремітиме тримати звязок з Чехо-Словаччиною на захід Бреслава. Вчас війни Польща може поставити армію з 2-ох мільйонів добре озброєних і вивчених салдатів-резервістів в армію 60 дивізій. Проти Радянського Союзу Польща зараз укріплює місця наступу й кріпостей: трикутник Дуцьк-Рівно-Гродно, на Волині; Краків — Перемишль-Львів, в Галичині; а Бресть, Вильно, Лиду, Барановичі й Пинськ намічено перестроїти в лагрі (табори).

Воєнні організації й фашистські союзи молоді доповняють регулярну армію. І так: Союз Оборони начисляє 300 тисяч членів, Союз Соколів нараховує 120 тисяч членів. Зараз Польща має 6 мініностріц, 6 канонірок і ряд підводних кораблів, призначених для звязку з Францією проти Радянського Союзу. Ота флотя находиться в порті Гдня. Крім того Франція зобов'язалася постачати Польщі вчас війни проти СРСР свої воєнні кораблі й підводні лодки.

Чехо-Словаччина є в тісному союзі з Францією й Польщею. Вона зобов'язалася постачати на воєнний фронт проти СРСР півтори мільйона салдатів.

Гартман.

ФРАНЦІЯ ГОДУЄ ЗОЛОТОМ ПРОТИ-РАДЯНСЬКИХ ЗМОВНИКІВ

За золото бере собі Франція залізницю, нафту і командні висоти промисловості в Польщі.

Німецька преса констатує, що останніми часами підсилюється експорт французького капіталу до країн південно-східньої Європи, зокрема Югославії, Румунії, Чехо-Словаччини, Польщі. Демократична газета "Франкфуртер Цайтунг" наводить дуже цікаві викриття про звязок французької групи заводів Шнейдер-Крезо з польським урядом. Між групою Шнейдер-Крезо й польським урядом провадяться переговори про надання Польщі позики на будування залізниці. Ця залізниця зеднає горішньо-шлезький вугільно-металургійний басейн з гдинським портом. Вона матиме дуже велике стратегічне значіння. Група Шнейдер-Крезо за позику

один мільярд франків одержує від Польщі концесію на побудування цієї залізниці, а також на добування горішньо-шлезького вугілля. Водночас французький капітал заглиблюється в нафтову промисловість Польщі. Справді, ця галузь промисловості вже перебуває під контролею французького капіталу, який дедалі більше забирає до своїх рук командні висоти в польській промисловості та транспорті.

Водночас Франція намагається змінити свій вплив на Румунію й Югославію. Уже випущено румунську аграрну позику на 200 мільйонів франків і позику Югославії для потреб її дальшого озброєння більше як на один мільярд франків.

ТЯЖКИЙ СТОГІН НАРОДІВ ДОНОСИТЬСЯ ТАНОЖ З ЮГОСЛАВІЇ

У звязку з дворіччям фашистської диктатури в Югославії, федерація компарті Балканських країн і ЦК компартії Югославії звернулися з відозвою до трудящих Югославії. "В Югославії панує економічна криза, — сказано у відозві, — день-у-день зростає безробіття. За ці два роки зарплата робітників зменшилася на 40 відсотків. Революційні організації пролетаріату розпущено. Боротьбу трудящих

за вищу заробітну плату придушують з надзвичайною лютистю". Далі відозва закликає на становищі гноблених національних меншостей — хорватів, словенців, македонців, чорногорців, албанців, німців і мадар — "у великій тюрмі — Великосербії", яку беградські тирані називають "Югославією". Всі організації національних меншостей в Югославії заборонено. Королівські

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА ДУШИТЬ АНГЛІЮ — ПРОМИСЛОВІСТЬ І ТОРГОВЛЯ В ЗАНЕПАДІ

Колишній міністер праці в уряді Болдвина відомий економіст Мейтленд, що опублікував в газеті "Обсервер" серію статтів, присвячених кризі в Англії, пише: "Немає ніяких надій, що ми можемо хоч якось виплутатися. Найгірший ворог країни, це людина, як пробуджує в населення віру, неначе ми можемо розрахувати на деякий поворот течії". Справді, нема ні одної галузі народного господарства в Англії, яку б глибоко не порушила криза. За 11 місяців 1930 р. мільйон сто тисячам робітників зменшено зарплатню на 8 відсотків. 1931 рік несе з собою дальше зменшення зарплатні в основних галузях промисловості. До початку року безробітних було 1,341,000, до кінця 2,360,000. Крім зареєстрованих безробітних, є не менше, як 350,000 безробітних, ніде не зареєстрованих і позбавлених допомоги з безрешки. Спад продукції спостерігається в усіх основних галузях промисловості. Видобуток вугля

1930 року становив 209 мільйонів тон, на 5 мільйонів тон менше, ніж 1929 року. Продав в газеті "Обсервер" серію статтів, присвячених кризі в Англії, пише: "Немає ніяких надій, що ми можемо хоч якось виплутатися. Найгірший ворог країни, це людина, як пробуджує в населення віру, неначе ми можемо розрахувати на деякий поворот течії". Стоп чавуну становив 6,527,000 тон, на 1,652,000 тон менше, ніж 1929 р.

Державні прибутки за бюджетом значно зменшилися 1930 року. З другого боку — видатки уряду значно збільшилися і вже становлять 539 мільйонів фунтів стерлінгів, проти 245 мід. за весь 1929 р.

Протягом всього року спостерігалось тенденцію спаду як імпорту, так і експорту. Експорт упав більше, ніж на 25 відсотків, імпорт — 22 відс.

Англійський довіз з домінійонів і колоній в перші 9 місяців 1930 р. становив 195,880,000 фунтів стерлінгів, тобто на 36 мільйонів менше, ніж за той же період 1929 р. Експорт становив 164,830,000 фунтів стерлінгів, тобто на 47 мільйонів менше, ніж за той же період минулого року.

ЗОЛОТА УГОДА

Переговори між французькими й англійськими банками.

У Парижі тепер відбуваються переговори між англійськими та французькими банкірами. Ці переговори дуже турбують німецьку пресу, але польська преса радіє. Справа в тім, що в звязку з дуже гострою економічною кризою в Англії, французькі банкіри приходять на поміч англійському капіталові, позичаючи йому велику суму золота. Звичайно, що за англійський уряд повинен буде "подякувати" французькому урядові, себто піддержувати й надавати в Лідзі Націй політику французького уряду в Європі. Останніми часами між Англією й Францією було деяке розходження в питаннях зовнішньої політики. На це поклала велику надію Німеччина. Німецькі політики гадали, що в звязку з суперечками між Англією й Францією Німеччині властиво дещо виторгувати з Лідзи Націй на польсько-німецьких кордонах. І дійсно обставини вже так були складні, що в Польщі потерпали, за економічною угодою вирішиться в майбутньому Англія підтримає німецькі вимоги щодо тих провінцій Німеччини, які після світової війни підпали під владу Польщі, бо Німеччина настирливо вимагала перегляду мирного договору на

свою користь. Тепер, коли французький капітал купив англійський, давши йому в позику велику суму золота, картинка різко змінилася. Ось, що пише німецька буржуазна газета "Фосіше Цайтунг".

"Англія знову попала в річище французької політики. Зміна курсу англійської політики матиме свої великі наслідки. Франції, завдяки її фінансовій силі, вдалось переконати англійське міністерство закрити деяких справ, що тепер ніяких переглядів мирного договору не може бути. Франція виграла Лідзі Націй. Наслідки цього, безумовно, виявляться на майбутніх переговорах в Женеві на засіданні Лідзі Націй. При тих обставинах, що утворилися тепер, Німеччині трудно сподіватися на щось добре для себе в польських питаннях.

З Варшави повідомляють, що польська преса, навпаки, покладає великі надії на англо-французьку грошеву угоду. Газети заявляють, що слідом за економічною угодою вирішиться і політичний фронт між Францією та Англією, а це вплине на те, щоб приборкати трохи німецький натиск на державу Польщі, щоб воїни переглядали мирні договори після світової війни.

ЗБІЛЬШЕННЯ КАДРІВ ПРОЛЕТАРІАТУ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

Швидкі темпи індустріалізації та соціалістичної перебудови на Радянській Україні спричинили до невинного збільшення кадрів пролетаріату. Якщо в 1927—28 року на Україні було 2,271,000 осіб найманої праці, то в 1930 році кадри найманої праці збільшилися до 2,845,000. Успішне виконання народного господарського плану в перших двох роках п'ятиріччя мало своїм наслідком цілковиту ліквідацію безробіття. В другій половині 1929 року біржі праці вже не могли задовольнити попиту народного господарства на робочу силу.

1931 рік є вирішальний рік п'ятиріччя і ставить дуже великі вимоги на нову робочу силу. Український державний план визначає загальні потреби на додаткову робочу силу в наступному році в 670,000 чоловік, з них 517,000 робітників і 153,000 службовців. За планом збільшення робітників промисловості УСРР намічено на 169,000 чоловік. В транс-

порті число робітників збільшується на 27,000, для закладів громадського харчування 93,200 чоловік. Загальна кількість робітників будівельників, підчас будівельного сезону, має дійти 345,000 чоловік. 256 тис. має дати колгоспний сектор села, 190,000 робітників дасть місто, притягуючи до роботи членів пролетарських родин. 50,000 дасть кустарно-ремісничья галузь, 34,000 дадуть перекваліфікувати і 25,000 дадуть школи. План також передбачає висучення 15,000 робітників на відволідальну роботу в радянському апараті.

Чималі розрахунки робить план, щодо жіночої праці. Намічено прийняти 190,000 жінок дати народному господарству, перекваліфікуючи їх на різні спеціальності. Притягнення такого числа жінок до виробничої праці вимагає поширення сітки ясел та інших соціально-культурних установ. Цілий цей план докладно обміркували на засіданні Ради Народних Комісарів на Україні.

ПІДСУДЧИК ЛІМАНОВСЬКИЙ ВІДКРИТО ЗАКЛИКАЄ ДО ВІЙНИ ПРОТИ СРСР

У Вільні відбувся бенкет на честь колишнього міністра земельних справ Панкевича. На бенкеті виступив професор Віленського університету Лімановський, що вголосив промову, закликаючи до війни проти СРСР. — Нам треба зібрати навколо себе — сказав Лімановський — усі відібрані від нас землі. Ми не можемо лишатися коридором, що відбиває Німеччину від Росії. Ми поступово починаємо задушуватися в цьому коридорі й не виконуємо нашої історичної ролі. Великодержавна Польща це та Польща, що кокресне в її старих кордонах. Наші рахунки з СРСР ще не покінчені.

Панкевич підтримав заклик Лімановського до війни проти СРСР. Панкевич заявив: "Ріжниця культур Заходу й Сходу, що виступає особливо яскраво з обох сторін польсько-радянського кордону, надзвичайно велика. У Польщі утворюються індивідуальні господарства. В СРСР же провадять з величезним розмахом колективізацію, яка заперече права індивідууму. Ось чому я вважаю, що навколо цих світоглядів відбудуться перешикування народів на Сході Європи, і, як це було, перекоже задіяна ідея. Навколо Польщі повинні об'єднатися всі народи, розпоршені між Польщею й Росією на протязі від Балтичного до Чорного морів".

ПІДСУДЧИКИ ЗАКРИВАЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ.

Західне Українське педагогічне товариство "Рідна Школа" звернулося до польського міністра освіти Червінського з проханнями дозволити знов відкрити закриті українську гімназію в Рогатині. Міністер Червінський "зволів" відповісти, що він не має підстав змінити розпорядження про закриття.

З розпорядження міністерства освіти закрили також українську приватну гімназію в Яворі. На цілій Західній Україні без дозволу фашистської влади не можна не то що організувати якусь там бесіду чи лекцію, а й виставу, або концерт. А влада не дає ніяких на це дозволів.